

Bilag 4.

Til Udvalget angaaende Vinterhjælp til kriseramte Personer.

Ved nærværende fremsender vi hermed de Krav, Arbejdsløshedskonferencen for København og Sjælland den 5. December enstemmigt vedtog.

1. Forhøjelse af alle Understøttelser til arbejdsløse til 28 Kr. om Ugen. En øjeblikkelig Vinterhjælp til alle arbejdsløse, 100 Kr. til gifte og 50 Kr. til ugifte. Husleje, Gas og Lys betalt af Stat og Kommune. Gratis Brændsel til alle arbejdsløse.

2. Igangsættelse af Arbejde ved Gennemførelse af Landsledelsen for de arbejdsløses Plan for Fremskaffelse af Arbejde.

3. Indførelse af obligatorisk Arbejdsløshedsforsikring for alle arbejdsløse, paa Arbejdskøbernes og den kapitalistiske Stats Bekostning.

4. Stemmeret for *alle* arbejdsløse ved Kommunalvalgene, uden Hensyn til Skatterestancer eller, om der er ydet Fattighjælp.

5. Arbejdsløshedskonferencen den 5. December 1932 kræver, at der vedtages en Lov, der forbyder Funktionærer, der er ansat i Statens og Kommunens Tjeneste, samtidig at indtage sideløbende Stillinger. Vi mener, at det i en Tid som vor, med en Arbejdsløshed, der har antaget hidtil ganske ukendte Dimensioner, er uforsvarligt, at Folk, der sidder i faste Stillinger, er med til at forøge den herskende Nød ved at søge Stillinger, der ligger udenfor deres egentlige Erhverv.

6. Arbejdsløshedskonferencen den 5. December 1932 kræver, at Arbejdsløshedslovens Bestemmelser angaaende Betaling af et vist Antal Arbejdsmærker for de nydende Medlemmer, der har oppebaaret Forbundenes Maksimumshjælp, henholdsvis 3 og 4 Aar, under den nuværende Arbejdsløshedskrise sættes ud af Funktion og der gives Medlemmerne Adgang til fortsat at nyde Understøttelse fra Kasserne.

Vi foreslaar, at de dermed forbundne Omkostninger dækkes af Arbejdsløshedsfondet.

Der skal særligt fremhæves det meningsløse i, at Medlemmer af de forskellige faglige Organisationer skal betale til en Understøttelseskasse, som de jo dog ikke har Udsigt til at oppebære Understøttelse fra — grundet paa, at de ikke er i Stand til at erholde Arbejde det Ugeantal, der kræves for at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetalt fra Kasserne. Da det jo klart foreligger bevist, at Krisen bliver større, og der absolut ikke er Udsigt til, at det vil lysne paa Arbejdsmarkedet — da Samfundet er blevet overmekaniseret af Maskiner — der overflødiggør den menneskelige Arbejdskraft — stiger Aar for Aar Arbejdsløsheden i foruroligende Grad. Samtidig nedsættes den almindelige Arbejderbefolknings Købeevne, og gør det umuligt for ca. konstante 100 000 arbejdsledige at skaffe sig det fornødne til Hjemmenes og Livets Opretholdelse for den — i enhver Henseende utilstrækkelige — Understøttelse, der nu ydes en bloc — saaledes ogsaa til de ca. 10 000—12 000 uorganiserede, der jo til Stadighed er henvist til at leve af den usle Krisehjælp, der kan side-stilles med den Fattighjælp, som ydes i Kommunerne. Dertil kommer, at man ikke i en Del Kommuner undser sig for at byde disse Mennesker nødtvunget Arbejde, som end ikke er i Stand til at give dem Lejlighed til at tjene til Hjemmets Ophold. Arbejderne kan ikke vedblivende finde sig i, at man fra Lovgivningsmagtens, og Rigsdags, og Borgerrepræsentationens Side ikke gør noget effektivt for at afhjælpe